

idømt anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf (dom til forvaring, dom til anbringelse i hospital m.v.).

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 7, at revidere bekendtgørelsen, således at karenperioderne generelt forlænges. I den forbindelse vil det bl.a. blive fastsat, at den korteste karenperiode for udlændinge, der er idømt ubetinget frihedsstraf, skal være på 5 år. Karenperioden vil være længere, desto længere ubetinget frihedsstraf udlændingen er idømt.

Bestemmelsen forudsættes i øvrigt anvendt i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i bekendtgørelsens §§ 5 og 6. Det bemærkes i den forbindelse, at der kun helt undtagelsesvist kan foreligge særlige grunde til at meddele tidsubegrænset opholdstilladelse inden udløbet af karenstiden. Der skal således være tale om personlige eller familiemæssige forhold af tungtvejende karakter, der medfører, at det er åbenbart urimeligt at meddele udlændingen afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding som følge af misbrugsproblemer har modtaget en behandlingsdom for en mindre lovovertrædelse og efterfølgende er kommet ud af dette misbrugsproblem. Tilsvarende vil det kunne være tilfældet, hvis udlændingen på tidspunktet for lovovertrædelsen havde alvorlige psykiske problemer, som den pågældende efter modtaget behandling ikke længere lider af, jf. afsnit 7.4. i vejledning nr. 127 af 4. juli 2000 om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, nr. 3, er det – medmindre særlige grunde taler derimod – en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige.

Bestemmelsen erstatter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3, og § 11, stk. 6, hvorefter det – medmindre særlige grunde taler derimod – er en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr. Der kan dog meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis den pågældende udlænding har indgået en aftale om afvikling af gælden og overholder en sådan aftale.

Det vil således fremover ikke være af betydning, om den forfaldne gæld overstiger 50.000 kr., ligesom det ikke vil være af betydning, om der er aftalt en afdragsordning, som overholdes. Det afgørende for, om udlændingen kan meddeles tidsubegrænset opholds-

tilladelse, er alene, om udlændingen har forfalden gæld til det offentlige – uanset gældens størrelse, og uanset om der er aftalt en afdragsordning.

Gælden er – i overensstemmelse med almindelig sprogbrug – forfalden, når det tidspunkt, hvor det offentlige har krav på udbetaling af gælden eller dele heraf, f.eks. en rate, er overskredet. Selve det forhold, at en udlænding har gæld til det offentlige, vil derimod ikke betyde, at den pågældende ikke kan blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Af § 7 i bekendtgørelse nr. 1065 af 17. december 1999 om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse fremgår det, hvilke typer af gæld til det offentlige der efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3, kan medføre, at en udlænding ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Det drejer sig om gæld med hensyn til skatter og afgifter, tilbagebetalingspligtige ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om social service, børnebidrag, der er udbetalt forskudsvis af det offentlige, daginstitutionsbetaling, tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte og tilbagebetaling af boligtilskudslån.

Andre typer af gæld – herunder f.eks. gæld, der er opstået i tilknytning til særlige uddannelsesstøtteordninger – er ikke til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er ikke hensigten med forslaget at ændre på, hvilke gældstyper der skal være til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Af § 9 i bekendtgørelse nr. 1065 af 17. december 1999 om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse fremgår det, i hvilke tilfælde der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom betingelserne vedrørende gæld til det offentlige ikke er opfyldt. Det drejer sig om tilfælde, hvor den manglende afvikling af den forfaldne gæld skyldes særlige grunde hos udlændingen selv eller dennes nærmeste familie, som ikke kan lægges udlændingen til last, herunder fysisk eller psykisk handicap, tortur- eller voldsoplevelse eller stærkt traume, sygdom, graviditet, barsel, manglende anvisning af børnepasning, uforskyldt arbejdsløshed eller påbegyndt fuldtidsuddannelse. Det drejer sig endvidere om tilfælde, hvor den manglende afvikling af den forfaldne gæld er sket med rimelig grund – dvs. tilfælde hvor personlige eller familiemæssige forhold uden for de ovennævnte tilfældegrupper medfører, at det er åbenbart urimeligt at meddele udlændingen afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. afsnit 8.4.2. i vejledning nr. 127 af 4. juli 2000 om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.